

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1982-1983

28 APRIL 1983

WETSONTWERP

betreffende het verstrekken van sterke drank
voor gebruik ter plaatse
en betreffende het vergunningsrecht

I. — AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER VAN DEN BRANDE

Art. 5

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

« Art. 5. — Het is de houder van een drankgelegenheid die beschikt over een vergunning enkel toegelaten binnenin zijn drankgelegenheid op de prijslijst melding te maken van de sterke dranken die hij verkoopt of schenkt.

Wanneer hij zich niet gekweten heeft van de bij het artikel 14, § 1, bedoelde belasting mag hij geen enkele publiciteit of melding aanbrengen. »

VERANTWOORDING

De publiciteit terzake schenken van sterke dranken moet om algemeen maatschappelijke en andere redenen, strikt gereguleerd worden. Onder meer moet erover gewaakt worden dat geen aansporing naar buitenuit wordt gedaan om sterke dranken te verbruiken. Het feit dat sterke dranken verkocht of geschenkt worden kan afdoende blijken uit de vermelding op de prijslijst binnenin de drankgelegenheid.

L. VAN DEN BRANDE
A. BOURGEOIS

Zie :

571 (1982-1983) :

— Nr 1 : Wetsontwerp.

— Nrs 2 tot 4 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1982-1983

28 AVRIL 1983

PROJET DE LOI

sur le débit
de boissons spiritueuses
et sur la taxe de patente

I. — AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. VAN DEN BRANDE

Art. 5

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

« Art. 5. — Le débitant qui a la patente ne peut mentionner les boissons spiritueuses qu'il vend ou qu'il sert que sur le tarif se trouvant à l'intérieur du débit.

S'il n'a pas acquitté la taxe visée à l'article 14, § 1er, il lui est interdit d'apposer la moindre publicité ou mention. »

JUSTIFICATION

La publicité relative au débit de boissons spiritueuses doit être strictement réglementée, entre autres pour des raisons sociales d'ordre général. Il faut notamment veiller à ce qu'aucune mention incitant à la consommation de boissons spiritueuses ne soit visible de l'extérieur. Il est suffisamment clair que des boissons spiritueuses sont vendues ou servies s'il en est fait mention sur le tarif se trouvant à l'intérieur du débit.

Voir :

571 (1982-1983) :

— N° 1 : Projet de loi.

— Nos 2 à 4 : Amendements.

II. — AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER COLLIGNON

Art. 14bis (nieuw)

Een artikel 14bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt :

« Art. 14bis. — § 1. De agglomeraties en de gemeenten kunnen een aanvullende belasting op het jaarlijkse vergunningsrecht heffen.

§ 2. De aanvullende belasting wordt voor alle drankgelegenheden van een zelfde agglomeratie of gemeente vastgesteld op een eenvormig percentage van het aan het Rijk verschuldigde vergunningsrecht.

Dat percentage mag geen breukgetal zijn, het mag niet hoger zijn dan :

- a) 5 % wanneer de belasting door een agglomeratie wordt geheven;
- b) 15 % wanneer ze wordt geheven door een gemeente die deel uitmaakt van een agglomeratie;
- c) 20 % wanneer zij door een andere gemeente wordt geheven. »

VERANTWOORDING

Het verdient aanbeveling aan de gemeentelijke overheid een beoordelingsbevoegdheid te laten gelet op de uitbreiding van het aantal drankgelegenheden en de eventuele bedenkelijke toeneming van het drankmisbruik.

Anderzijds lijkt het tevens wenselijk de gemeentelijke overheid in staat te stellen haar financieel problemen op te lossen.

II. — AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. COLLIGNON

Art. 14bis (nouveau)

Insérer un article 14bis (nouveau), rédigé comme suit :

« Art. 14bis. — § 1. Les agglomérations et les communes peuvent établir une taxe additionnelle à la taxe annuelle de patente.

§ 2. La taxe additionnelle est fixée pour tous les débits de boisson d'une même agglomération ou commune à un pourcentage uniforme de la taxe de patente due à l'Etat.

Ce pourcentage doit être un nombre exempt de fraction; il ne peut excéder :

- a) 5 % lorsque la taxe est établie par une agglomération;
- b) 15 % lorsqu'elle est établie par une commune faisant partie d'une agglomération;
- c) 20 % lorsqu'elle est établie par une autre commune.

JUSTIFICATION

Il paraît opportun de laisser un pouvoir d'appréciation au pouvoir communal, en fonction de la prolifération des débits de boisson et d'une recrudescence éventuelle de l'alcoolisme.

D'autre part, il paraît également souhaitable de permettre au pouvoir communal de remédier à son problème financier.

R. COLLIGNON